

JESUS SJELELEGEN

Dagens evangelium beretter om hvordan Jesus forbarmer seg over en forkrøplet kvinne. Hendelsen inngår blant de mange fortellingene om Jesu omsorg for syke og vanføre. Han lar dem ikke bare berøre ham, men legger selv hendene på dem som i dagens fortelling. Jesu medlidenhet understreker at han identifiserer seg med de syke og gjør deres elendighet til sin egen, som det heter: “Han tok bort våre plager og bar våre sykdommer.” (Matt 8:17)

Frelsens tid er kommet

Samtidig fremhever beretningene at Jesus har ikke bare makt til å helbrede, men også til å tilgi synder. For jødene den gang var dette siste det mest utfordrende slik synagogeforstanderen lar det komme til uttrykk med sin protest om at Jesus bryter Guds bud ved å helbrede på sabbaten. Jesu helbredeshandling overfor kvinnen er da enten blasfemi eller tegn og varsel om at en ny tidsalder er kommet – frelsens tid, Guds rikes komme. Straks før i Lukasevangeliets beretning leser vi at “en stor profet er oppreist blant oss ” (Luk 7:16).

Jesu myndighet

I dagens kirkeliv er det ikke så provoserende at Jesus tilgir synd på sabbaten. Også mange kristne er av den oppfatning at enhver blir salig i sin tro. Vi behøver ikke vente på at Guds rike skal komme til oss. Vi kan tilgi oss selv ved hjelp av moralsk selvforbedring og wellness-øvelser eller annen psykoterapeutisk hjelp til å bli kvitt det være seg skyldfølelse eller dårlig selvbilde.

Synd og lidelse

Følgelig er det provoserende når Jesus kommenterer situasjonen og sier at kvinnens sykdom har en demonisk opprinnelse. Det er Satan som holder henne nede, men nå løser han lenken. Betyr det at det er kvinnens synd som er den virkelige årsak til hennes lidelse? På ingen måte. I en lignende beretning i Johannesevangeliet avviser Jesus at sykdom og lidelse er Guds straffedom for synd (Joh 9:1ff). Ikke desto mindre har Jesus åpenbart forstått sykdom og lidelse i sammenheng med demoniske krefter. I det samme perspektiv konstaterer Paulus at hele skapningen lengter etter at Guds barn skal bli befridd fra forgjengelighetens tyranni, som vi hørte i dagens epistel. Satans makt over menneskets livssituasjon bringes først til opphold i det Guds rike som Jesus bringer. Når Paulus skriver at Guds rike består i rettferdighet, fred og glede i Den hellige Ånd (Rom 14:17), blir vi forklart at det ikke dreier seg om en statisk tilstand. I kampen mot Satan er Guds rike på én og samme tid et stridende nærvær og fravær av den kommende frelse.

Satan

Hvem er denne vår motstander som holder oss i lenker? Ordet Satan betyr som kjent “Fristeren”. Dette er ikke et egennavn, men beskrivelsen av en dynamisk kampsituasjon. Slik fristes også Jesus selv i ørkenen av Djevelen – som her kalles “Baktaleren”. I den johanneiske tradisjon er Satan på lignende vis omtalt som “Forføreren”, “Løgneren” og “Villfarelsens ånd”. Likeledes omtaler Paulus Satan som “Den lovløse bedrager”. Alle disse uttrykk er billedtale som beskriver de destruktive makter som er virksomme i menneskets liv og gjerning. Djevelen er altså en åndsmakt som strider mot Gud som ånd (Joh 4:24).

Hva skal vi så gjøre?

Vi leser i Markusevangeliet at Jesus, da han kalte sine tolv disipler, påla dem en helbredelsestjeneste. “Så dro de ut og forkynte for folk at de skulle omvende seg. De drev ut mange demoner og mange syke salvet de med olje og helbredet dem.” (Mark 6:12f) Det som her fortelles, forutsetter et annet syn på sykdom og helbredelse enn hva vi er vant til i dagens kultur. Jesu sendelse av apostlene bar bud om at Guds rike nå kommer; i kampen mot legemlige såvel som åndelige fordervelsesmakter ble de nyomvendte styrket med salving som man kalte “gledens olje”. Denne urkirkens skikk brukes fortsatt idag ikke bare i forbindelse med salving av syke, men også som styrkelse i Herrens navn ved dåp og konfirmasjon (Jak 5:13ff).

Idag gleder vi oss over å kunne salve Erling Elias med gledens olje!